

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

65. årgang

15. december 2022

Indhold

I *Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser*

HENSTILLINGER

Rådet

2022/C 476/01	Rådets henstilling af 8. december 2022 om adgang til økonomisk overkommelig langtidspleje af høj kvalitet	1
---------------	---	---

II *Meddelelser*

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Kommissionen

2022/C 476/02	Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag M.10619 — SNAM / ENI / JV) ⁽¹⁾	12
---------------	--	----

III *Forberedende retsakter*

RÅDET

2022/C 476/03	Rådets førstebehandling (EU) nr. 4/2022 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et instrument med henblik på at yde støtte til Ukraine i 2023 (makrofinansiel bistand +) Vedtaget af Rådet den 10. december 2022	13
2022/C 476/04	Rådets begrundelse: Rådets førstebehandlingsholdning (EU) nr. 4/2022 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et instrument med henblik på at yde støtte til Ukraine i 2023 (makrofinansiel bistand +)	27

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Kommissionen

2022/C 476/05	Euroens vekselkurs — 14. december 2022	29
---------------	--	----

Revisionsretten

2022/C 476/06	Særberetning 28/2022: — »Instrumentet for støtte til mindskelse af risiciene for arbejdsløshed i en nødsituation (SURE)«	30
---------------	--	----

OPLYSNINGER VEDRØRENDE DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

EFTA-Tilsynsmyndigheden

2022/C 476/07	EFTA-Tilsynsmyndighedens meddelelse om de tilbagebetalingsrenter, referencesatser og kalkulationsrenter for statsstøtte, der gælder for EFTA-staterne pr. 1. september 2022 — Offentliggjort i overensstemmelse med de regler om referencesatser og kalkulationsrenter, der er anført i del VII i Tilsynsmyndighedens retningslinjer for statsstøtte og artikel 10 i Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 195/04/KOL af 14. juli 2004	31
2022/C 476/08	Statsstøtte — Beslutning om ikke at gøre indsigelse	32
2022/C 476/09	Statsstøtte — afgørelse om at acceptere passende foranstaltninger i henhold til del I, artikel 1, stk. 1, og del II, artikel 19, stk. 1, i protokol 3 til tilsyns- og domstolsaftalen, der er foreslået i forbindelse med vedtagelsen af nye retningslinjer for statsstøtte til fremme af risikofinansieringsinvesteringer	33

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

HENSTILLINGER

RÅDET

RÅDETS HENSTILLING

af 8. december 2022

om adgang til økonomisk overkommelig langtidspleje af høj kvalitet

(2022/C 476/01)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 292 sammenholdt med artikel 153, stk. 1, litra k),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Tilgængelig og økonomisk overkommelig langtidspleje af høj kvalitet giver plejekrævende personer mulighed for at bevare deres selvstændighed så længe som muligt og leve et værdigt liv. Den bidrager til at beskytte menneskerettighederne, fremme sociale fremskridt og solidaritet mellem generationerne, bekæmpe social udstødelse og forskelsbehandling og kan bidrage til jobskabelse.
- (2) I november 2017 proklamerede Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen den europæiske søjle for sociale rettigheder ⁽¹⁾, der indeholder 20 centrale principper til støtte for retfærdige og velfungerende arbejdsmarkeder og velfærdssystemer. Princip 2 fremmer ligestilling mellem kønnene ved at fremme ligebehandling af og lige muligheder for kvinder og mænd på alle områder. Princip 9 fremmer retten til balance mellem arbejdsliv og privatliv for personer med omsorgsforpligtelser. Princip 10 fremhæver arbejdstageres ret til et højt beskyttelsesniveau for deres sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen. Princip 17 anerkender retten til inklusion for personer med handicap, navnlig tjenester, der sætter dem i stand til at deltage på arbejdsmarkedet og i samfundet. I princip 18 om langtidspleje hedder det, at alle har ret til økonomisk overkommelig langtidspleje af høj kvalitet, herunder hjemmepleje og pleje i nærmiljøet.
- (3) Langtidspleje, der organiseres af offentlige myndigheder på nationalt, regionalt eller lokalt plan, betragtes primært som sociale tjenesteydelser af almen interesse, da de har en klar social funktion. De fremmer social inklusion og sikrer grundlæggende rettigheder for alle mennesker med behov for pleje, herunder ældre.
- (4) Ifølge rapporten fra Europa-Kommissionen og Udvalget for Social Beskyttelse med titlen »Long-term care report: trends, challenges and opportunities in an ageing society« ⁽²⁾ (rapporten om langtidspleje: tendenser, udfordringer og muligheder i et aldrende samfund) fra 2021 (»rapporten om langtidspleje fra 2021«) er de fleste plejere kvinder. Den kønsbaserede forskel i fordelingen af plejearbejde er en af de vigtigste drivkræfter for kønsskævheder på

⁽¹⁾ Interinstitutionel proklamation om den europæiske søjle for sociale rettigheder (EUT C 428 af 13.12.2017, s. 10).

⁽²⁾ Fælles rapport udarbejdet af Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion og Udvalget for Social Beskyttelse, Long-term care report: trends, challenges and opportunities in an ageing society, Publikationskontoret, 2021.

arbejdsmarkedet. Kvinder har i gennemsnit lavere indkomster, herunder pensioner, og har potentielt mindre råd til pleje, samtidig med at de lever længere end mænd og dermed har større langtidsplejebæhov og er udsat for en højere risiko for fattigdom og social udstødelse i hele deres levetid. Passende og økonomisk overkommelig formel langtidspleje sammen med politikker til forbedring af arbejdsvilkårene i sektoren og forening af lønnet beskæftigelse med omsorgsforpligtelser kan derfor være til gavn for ligestillingen mellem kønnene.

- (5) Denne henstilling fremmer anvendelsen af artikel 21, 23, 24, 25, 26, 31, 33 og 34 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ⁽³⁾, der omfatter ikkeforskelsbehandling, ligestilling mellem kvinder og mænd, børns rettigheder, ældres rettigheder, integration af personer med handicap, retfærdige og rimelige arbejdsforhold, og retten til familieliv og arbejdsliv samt social sikring og social bistand.
- (6) Denne henstilling respekterer De Forenede Nationers konvention om rettigheder for personer med handicap, som anerkender, at alle personer med handicap har lige ret til at føre en uafhængig tilværelse i lokalsamfundet med samme valgmuligheder som andre.
- (7) Handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder, som Kommissionen vedtog den 4. marts 2021, bebudede et initiativ om langtidspleje med henblik på at fastlægge en ramme for politiske reformer, der skal være retningsgivende for udviklingen af bæredygtig langtidspleje, der sikrer bedre adgang til kvalitetstjenester for personer, som har behov for det, og tilskyndede medlemsstaterne til at investere i arbejdsstyrken i sundheds- og plejesektoren og forbedre deres arbejdsvilkår og adgang til uddannelse.
- (8) I rapporten om langtidspleje fra 2021 fremhæves det, at efterspørgslen efter langtidspleje af høj kvalitet forventes at stige, og at en forøgelse af udbuddet heraf kan bidrage til ligestilling mellem kønnene og social retfærdighed. Nævnte rapport udpeger adgang, økonomisk overkommelighed og kvalitet som centrale udfordringer inden for langtidspleje og en passende arbejdsstyrke som nøglen til at imødekomme den stigende efterspørgsel efter tjenesteydelser af høj kvalitet, samtidig med at det understreges, at uformel pleje ofte medfører oversete omkostninger.
- (9) Befolkningens aldring forventes at øge efterspørgslen efter langtidspleje, da nedgangen i funktionsevnen og behovet for langtidspleje hænger sammen med stigende alder. Ifølge rapporten om langtidspleje fra 2021 forventes antallet af personer på 65 år og derover at stige med 41 % i løbet af de næste 30 år, fra 92,1 mio. i 2020 til 130,2 mio. i 2050, mens antallet af personer på 80 år og derover forventes at stige med 88 % fra 26,6 mio. i 2020 til 49,9 mio. i 2050.
- (10) Covid-19-pandemien har haft en negativ indvirkning på langtidsplejesystemerne og forværret mange allerede eksisterende strukturelle svagheder, navnlig manglen på kvalitetstjenester og mangel på arbejdstagere, og fremhævede det presserende behov for at styrke langtidsplejesystemernes modstandsdygtighed og intensivere indsatsen for at forbedre den personlige selvstændighed og fremme en uafhængig tilværelse.
- (11) Ifølge rapporten fra Europa-Kommissionen og Udvalget for Økonomisk Politik med titlen »The 2021 Ageing Report — Economic and Budgetary Projections for the EU Member States (2019-2070)« (rapporten om befolkningsaldringen fra 2021 — økonomiske og budgetmæssige fremskrivninger for EU's medlemsstater (2019-2070)) er der markante forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til niveauet for offentlig finansiering til langtidspleje, idet nogle lande investerer mindre end 1 % af BNP, mens andre bruger over 3 % af BNP. Ifølge nævnte rapport udgjorde de offentlige udgifter til langtidspleje i 2019 1,7 % af Unionens BNP, hvilket er mindre end den anslåede værdi af de timer med langtidspleje, der ydes af uformelle plejere, og som anslås at udgøre omkring 2,5 % af Unionens BNP ⁽⁴⁾. I medlemsstater med lave offentlige udgifter til langtidspleje er brugen af formelle langtidsplejetjenester mere begrænset. Den stigende efterspørgsel efter langtidspleje øger presset på de offentlige udgifter, samtidig med at der også opfordres til en forbedring af omkostningseffektiviteten af langtidspleje, f.eks. gennem sundhedsfremmende og forebyggende politikker, bedre integration og målretning af tjenester, indsamling af data og dokumentation og anvendelse af nye og digitale teknologier. Politikker, der er befordrende for en bæredygtig finansiering af langtidspleje, er vigtige for de offentlige finansers bæredygtighed, navnlig i lyset af befolkningens aldring og den mindskende arbejdsstyrke i Unionen.
- (12) Det er ikke holdbart med en udbredt afhængighed af uformel pleje, og de formelle plejebæhov og presset på de offentlige budgetter forventes at stige.

⁽³⁾ EUT C 326 af 26.10.2012, s. 391.

⁽⁴⁾ M. Van der Ende et al., 2021, Study on exploring the incidence and costs of informal long-term care in the EU.

- (13) Den sociale beskyttelse i forbindelse med langtidspleje er begrænset, og omkostningerne udgør ofte en alvorlig hindring for adgangen til langtidspleje. I mange husholdninger er det primært økonomien, der afholder dem fra at benytte eller at benytte yderligere professionel hjemmepleje. Uden tilstrækkelig social beskyttelse kan de anslåede samlede omkostninger til langtidspleje ofte overstige en persons indkomst. Selv om de sociale beskyttelsesordninger varierer fra medlemsstat til medlemsstat, er offentlig støtte i nogle medlemsstater kun tilgængelig for en lille del af de personer, der har behov for langtidspleje. Selv når der er adgang til social beskyttelse, er den sociale beskyttelse ofte utilstrækkelig, da næsten halvdelen af de ældre med behov for langtidspleje, selv efter at have modtaget støtte, i gennemsnit skønnes at være under fattigdomsgrænsen efter at have opfyldt egenomkostningerne ved hjemmepleje.
- (14) Mange mennesker kan ikke få adgang til den langtidspleje, de har brug for, bl.a. på grund af et generelt lavt udbud af tjenesteydelser og på grund af det begrænsede udvalg af langtidsplejemuligheder og geografiske uligheder. I mange medlemsstater er udvalget af langtidspleje begrænset. Hvis der er et valg, står dette hovedsagelig mellem uformel pleje, som hovedsagelig ydes af kvinder, og institutionspleje. Udbuddet af langtidspleje i hjemmet og i nærmiljøet er stadig lavt. Desuden gør de geografiske forskelle i udbuddet af langtidspleje det vanskeligt at sikre lige adgang til langtidspleje, navnlig i landdistrikter og områder med affolkning. Valgmulighederne er endnu mere begrænsede for personer med handicap på grund af ulige adgang til pleje. Samtidig med at mangfoldigheden af langtidsplejeordninger i medlemsstaterne anerkendes, kan stærke offentlige netværk af udbydere af langtidspleje med tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer bidrage til at forbedre adgangen til langtidspleje.
- (15) Inden for langtidspleje afhænger kvaliteten af en effektiv kvalitetssikringsmekanisme, som i mange medlemsstater mangler eller er underfinansieret. Kvalitetssikring er ofte utilstrækkelig inden for pleje i hjemmet og i nærmiljøet. Kvaliteten af institutionspleje er mere reguleret, men kvalitetsstandarderne fokuserer ofte på kliniske resultater og tager ikke i tilstrækkelig grad højde for livskvaliteten for personer, som modtager pleje, og deres evne til at føre en uafhængig tilværelse. Selv når der er indført kvalitetsstandarder, er håndhævelsen af dem ikke altid effektiv, ofte på grund af utilstrækkelig administrativ struktur eller mangel på ressourcer. Manglen på høje kvalitetsstandarder, som anvendes konsekvent for både offentlige og private plejeudbydere, kan føre til situationer med forsømmelse og misbrug for plejemodtagere og dårlige arbejdsvilkår for plejere. En national kvalitetsramme for langtidspleje, der er tilpasset den nationale kontekst og de nationale operationelle strukturer, kan bidrage til at tackle disse udfordringer. En sådan ramme kan afspejles i specifikke kvalitetsrammer for forskellige niveauer af udbud og administration af langtidspleje eller forskellige plejemiljøer.
- (16) Langtidspleje har en vigtig social værdi og et stort jobskabespotentiale, men medlemsstaterne kæmper for at tiltrække og fastholde plejere, blandt andet på grund af utilstrækkelige færdigheder, vanskelige arbejdsvilkår og lave lønninger. Der er uudnyttede muligheder for at afhjælpe manglen på arbejdskraft i sektoren. Sådanne foranstaltninger kan alt efter nationale behov og omstændigheder omfatte at fokusere på deltidsarbejdere, der ønsker at øge deres arbejdstid, arbejdsløse og inaktive tidligere plejere, formelle langtidsplejere, som ønsker at udsætte deres pensionering, og studerende. Uden at det berører medlemsstaternes kompetence til at regulere indrejse, herunder antallet af indrejsetilladelser, for tredjelandstatsborgere med henblik på arbejde, kan en undersøgelse af mulighederne for lovlige og etiske migrationsmuligheder for langtidsplejere potentielt bidrage til at afhjælpe manglen på arbejdskraft.
- (17) De færdigheder, der kræves i plejesektoren, bliver stadig mere komplekse. Færdigheder er en kombination af viden, evner og indstilling, der sætter en person i stand til at udføre en opgave eller en aktivitet med et godt resultat inden for en given kontekst. Ud over traditionelle færdigheder og kompetencer har plejere ofte brug for teknologisk ekspertise inden for brug af nye teknologier, digitale færdigheder og kommunikationsfærdigheder, ofte på et fremmedsprog, og færdigheder til at håndtere komplekse behov og arbejde i tværfaglige teams. Uden passende uddannelsespolitikker, herunder uddannelse på arbejdspladsen, kan kvalifikationskravene for mange fungere som en hindring for at komme ind i eller udvikle sig yderligere i sektoren.
- (18) Professionelle plejere oplever ofte mangel på uddannelse i sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, atypiske arbejdsordninger, uregelmæssige arbejdstider, skifteholdsarbejde, huller i den sociale beskyttelse, fysiske eller psykiske belastninger og lave lønninger. Lav dækning af langtidsplejere gennem kollektive overenskomster og begrænsede offentlige udgifter til langtidspleje kan bidrage til lave lønninger i sektoren.

- (19) Visse grupper af arbejdstagere såsom indeboende plejere eller husarbejdere, der yder langtidspleje, står over for særligt vanskelige arbejdsvilkår, herunder lave lønninger, ugunstige arbejdstidsordninger, sort arbejde, utilstrækkelig social beskyttelse og manglende overholdelse af væsentlige regler om beskyttelse af arbejdstagere og irregulære former for beskæftigelse. Den Internationale Arbejdsorganisations konvention af 2011 om husarbejdere (nr. 189) fastsætter grundlæggende rettigheder og principper og kræver, at de nationale kompetente myndigheder træffer en række foranstaltninger med henblik på at sikre ordentlige arbejdsvilkår for husarbejdere.
- (20) Uformel pleje har været afgørende i forbindelse med langtidspleje, idet uformelle plejere — overvejende kvinder — traditionelt udfører størstedelen af plejen, ofte på grund af mangel på tilgængelig og økonomisk overkommelig formel langtidspleje. På den anden side vælger mange mennesker også at yde eller modtage uformel pleje som en præference. Ydelse af uformel pleje kan imidlertid have en negativ indvirkning på plejeres fysiske og mentale sundhed og trivsel og er en væsentlig hindring for beskæftigelsen, navnlig for kvinder. Dette har en umiddelbar indvirkning på deres nuværende indkomst og påvirker deres ældreindkomst som følge af en reduceret optjening af pensionsrettigheder, som kan være endnu mere markant for plejere, som også har ansvar for børnepasning. Derfor er der behov for en god balance mellem arbejdsliv og privatliv og en bedre forening af arbejds- og plejeforpligtelser for alle uformelle plejere, både mænd og kvinder. I nogle tilfælde har uformelle plejere desuden ikke adgang til passende social beskyttelse og modtager ikke tilstrækkelig direkte og/eller indirekte støtte til deres plejearbejde, herunder finansiel støtte. Foranstaltninger, der støtter validering af færdigheder, kan hjælpe dem, der er interesserede i at overgå til formelt plejearbejde. Børn og unge med et kronisk sygt familiemedlem har tendens til at have flere mentale sundhedsproblemer og flere negative resultater med langsigtede konsekvenser for deres indkomst og inklusion i samfundet.
- (21) Tilrettelæggelsen af langtidspleje varierer i Unionen. Langtidspleje organiseres i et ofte komplekst system af tjenester på tværs af sundheds- og socialvæsenet og undertiden andre former for støtte, f.eks. boliger og lokale aktiviteter. Der er også forskelle med hensyn til beskæftigelsesstatus for professionelle plejere, og med hensyn til de nationale, regionale og lokale forvaltningsniveauers rolle samt den offentlige, private og kooperative sektors rolle. De indikatorer, der anvendes til overvågning af langtidspleje, varierer også, og administrative data er ofte ikke tilgængelige eller sammenlignelige på EU-plan.
- (22) Interessenter inden for langtidspleje omfatter personer med behov for langtidspleje, deres pårørende og organisationer, der repræsenterer dem, relevante myndigheder på nationalt, regionalt og lokalt plan, arbejdsmarkedets parter, civilsamfundsorganisationer, udbydere af langtidspleje og organer med ansvar for at fremme social inklusion og integration og beskyttelse af grundlæggende rettigheder, herunder nationale ligestillingsorganer. Socialøkonomiske organer, herunder kooperativer, gensidige selskaber, foreninger og fonde samt sociale virksomheder, er vigtige partnere for de offentlige myndigheder i forbindelse med langtidspleje.
- (23) Processen med det europæiske semester, understøttet af den sociale resultattavle, har fremhævet udfordringerne inden for langtidspleje, hvilket har resulteret i, at nogle medlemsstater modtager landespecifikke henstillinger på dette område. I retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker, der blev vedtaget ved Rådets afgørelse (EU) 2022/2296 ⁽⁵⁾, understreges betydningen af at sikre, at der er adgang til økonomisk overkommelig langtidspleje af høj kvalitet. Den åbne koordinationsmetode for social beskyttelse og social inklusion har til formål at fremme tilgængelig og bæredygtig langtidspleje af høj kvalitet og støtter dette mål gennem overvågning, multilateral overvågning af reformer, tematisk arbejde og gensidig læring. Udvalget for Social Beskyttelse har udviklet en europæisk kvalitetsramme for sociale tjenesteydelser ⁽⁶⁾, herunder langtidspleje. Der findes dog stadig ingen omfattende EU-ramme for nationale reformer inden for langtidspleje.
- (24) Unionen tilbyder mange finansieringsmuligheder for langtidspleje, der er rettet mod forskellige investeringsprioriteter i overensstemmelse med de specifikke forordninger for de forskellige finansieringsprogrammer, herunder Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (med prioriteret fokus på ikkeinstitutionspleje ydet af pårørende og i nærmiljøet), Den Europæiske Socialfond Plus og dens indsatsområde beskæftigelse og social innovation, Fonden for Retfærdig Omstilling, Horisont Europa, EU4Health-programmet, programmet for et digitalt Europa, teknisk støtte til forbedring af de nationale myndigheders kapacitet til at udforme, udvikle og gennemføre reformer gennem instrumentet for teknisk støtte samt genopretnings- og resiliensfaciliteten for støttestøttede reformer og investeringer i forbindelse med genopretningen efter covid-19-pandemien.

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse (EU) 2022/2296 af 21. november 2022 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (EUT L 304 af 24.11.2022, s. 67).

⁽⁶⁾ En frivillig europæisk kvalitetsramme for sociale tjenesteydelser, SPC/2010/10/8 final.

- (25) Denne henstilling bygger på EU-retten vedrørende gennemsigtige og forudsigelige arbejdsvilkår, som f.eks. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF ⁽⁷⁾, (EU) 2019/1152 ⁽⁸⁾ og (EU) 2022/2041 ⁽⁹⁾, vedrørende balance mellem arbejdsliv og privatliv, som f.eks. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1158 ⁽¹⁰⁾, samt vedrørende sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, som f.eks. Rådets direktiv 89/391/EØF ⁽¹¹⁾, 89/656/EØF ⁽¹²⁾, 90/269/EØF ⁽¹³⁾ og 98/24/EF ⁽¹⁴⁾

og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/54/EF ⁽¹⁵⁾, 2003/88/EF ⁽¹⁶⁾, 2004/37/EF ⁽¹⁷⁾ og 2013/35/EU ⁽¹⁸⁾, som finder anvendelse og er relevant for langtidspleje.

- (26) Under fuld overholdelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet og under hensyntagen til langtidsplejesystemers mangfoldighed og forskellige organisatoriske strukturer, herunder decentraliserede systemer, berører denne henstilling ikke medlemsstaternes beføjelser til at tilrettelægge deres sociale beskyttelsessystemer og forhindrer dem ikke i at opretholde eller indføre bestemmelser om social beskyttelse, der går videre end dem, der anbefales —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

MÅL OG ANVENDELSESOMRÅDE

1. Denne henstilling har til formål at forbedre adgangen til økonomisk overkommelig langtidspleje af høj kvalitet for alle, der har behov for det.
2. Denne henstilling vedrører alle personer med behov for langtidspleje og alle formelle og uformelle plejere. Den gælder for langtidspleje på tværs af alle plejemiljøer.

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (EFT L 18 af 21.1.1997, s. 1).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1152 af 20. juni 2019 om gennemsigtige og forudsigelige arbejdsvilkår i Den Europæiske Union (EUT L 186 af 11.7.2019, s. 105).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2041 af 19. oktober 2022 om passende mindstelønninger i Den Europæiske Union (EUT L 275 af 25.10.2022, s. 33).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1158 af 20. juni 2019 om balance mellem arbejdsliv og privatliv for forældre og omsorgspersoner og om ophævelse af Rådets direktiv 2010/18/EU (EUT L 188 af 12.7.2019, s. 79).

⁽¹¹⁾ Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet (EFT L 183 af 29.6.1989, s. 1).

⁽¹²⁾ Rådets direktiv 89/656/EØF af 30. november 1989 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af personlige værnemidler under arbejdet (tredje særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) (EFT L 393 af 30.12.1989, s. 18).

⁽¹³⁾ Rådets direktiv 90/269/EØF af 29. maj 1990 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med manuel håndtering af byrder, som kan medføre risiko for især ryg- og lændeskader hos arbejdstagerne (fjerde særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) (EFT L 156 af 21.6.1990, s. 9).

⁽¹⁴⁾ Rådets direktiv 98/24/EF af 7. april 1998 om beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet mod risici i forbindelse med kemiske agenser (fjortende særdirektiv i henhold til direktiv 89/391/EØF, artikel 16, stk. 1) (EFT L 131 af 5.5.1998, s. 11).

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/54/EF af 18. september 2000 om beskyttelse af arbejdstagerne mod farerne ved at være udsat for biologiske agenser under arbejdet (syvende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) (EFT L 262 af 17.10.2000, s. 21).

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EUT L 299 af 18.11.2003, s. 9).

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/37/EF af 29. april 2004 om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at blive eksponeret for kræftfremkaldende stoffer, mutagener eller reproduktionstoksiske stoffer (sjette særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i Rådets direktiv 89/391/EØF) (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 50).

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/35/EU af 26. juni 2013 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (elektromagnetiske felter) (20. særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) og om ophævelse af direktiv 2004/40/EF (EUT L 179 af 29.6.2013, s. 1).

DEFINITIONER

3. I denne henstilling forstås ved:

- a) »langtidspleje«: en række tjenester og bistand til personer, der som følge af mental og/eller fysisk skrøbelighed, sygdom og/eller handicap over en længere periode er afhængige af støtte til dagligdags aktiviteter og/eller har behov for en permanent sygepleje. De dagligdags aktiviteter, som der er behov for støtte til, kan være de egenomsorgsaktiviteter, som et menneske skal udføre hver dag, nemlig dagligdags aktiviteter såsom at gå i bad, klæde sig på, spise, komme i seng og stå ud af sengen, sætte sig i eller rejse sig fra en stol, bevæge sig omkring, bruge toilettet og kontrollere blære- og tarmfunktionen, eller kan være forbundet med en uafhængig tilværelse, nemlig nødvendige dagligdags aktiviteter såsom at tilberede måltider, forvalte sine penge, købe dagligvarer eller personlige artikler, udføre let eller tungt husarbejde og bruge telefonen
- b) »formel langtidspleje«: langtidspleje, der ydes af professionelle langtidsplejere, og som kan tage form af hjemmepleje, pleje i nærmiljøet eller institutionspleje
- c) »hjemmepleje«: formel langtidspleje, der ydes i modtagerens private hjem af en eller flere professionelle langtidsplejere
- d) »pleje i nærmiljøet«: formel langtidspleje, som ydes og tilrettelægges i lokalsamfundet, f.eks. i form af dagtilbud for voksne eller aflastning
- e) »institutionspleje«: formel langtidspleje for personer, som bor på en institution, hvor der ydes langtidspleje
- f) »uformel pleje«: langtidspleje, der ydes af en uformel plejer, nemlig en person i det sociale miljø omkring den plejekrævende person, f.eks. en partner, et barn, en forælder eller en anden person, som ikke er ansat som professionel langtidsplejer
- g) »uafhængig tilværelse«: at alle mennesker, der har behov for langtidspleje, kan leve i lokalsamfundet med samme muligheder som andre, have mulighed for selv at vælge, hvor og med hvem de vil bo, på lige fod med andre og ikke er forpligtet til at leve i en bestemt boform
- h) »langtidsplejer i hjemmet«: enhver person, der er beskæftiget med husligt arbejde, og som yder langtidspleje inden for et ansættelsesforhold
- i) »indeboende plejer«: en langtidsplejer i hjemmet, der bor hos plejemodtageren og yder langtidspleje.

TILSTRÆKKELIGHED, TILGÆNGELIGHED OG KVALITET

4. Det henstilles til medlemsstaterne at sikre tilstrækkeligheden af den sociale beskyttelse i forbindelse med langtidspleje, navnlig ved at sikre, at alle personer med behov for langtidspleje har adgang til langtidspleje, som er:
 - a) rettidig og giver personer med behov for langtidspleje mulighed for at modtage den nødvendige pleje, så snart og så længe der er behov for det
 - b) omfattende og dækker alle behov for langtidspleje som følge af mental og/eller fysisk forringelse af funktionsevnen, der er konstateret gennem en vurdering på grundlag af klare og objektive kriterier for berettigelse og i samordning med andre støtte- og velfærdstjenester
 - c) økonomisk overkommelig og gør det muligt for personer med behov for langtidspleje at opretholde en anstændig levestandard og beskytte dem mod fattigdom og social udstødelse på grund af deres behov for langtidspleje samt sikre deres værdighed.
5. Det henstilles til medlemsstaterne, at de løbende tilpasser udbuddet af langtidspleje til behovene for langtidspleje og samtidig tilbyder en afbalanceret blanding af langtidsplejemuligheder og plejemiljøer for at tilgodese forskellige behov for langtidspleje og støtter plejekrævende personers valgfrihed og deltagelse i beslutningstagning, bl.a. ved at:
 - a) udvikle og/eller forbedre hjemmepleje og pleje i nærmiljøet
 - b) afhjælpe geografiske uligheder med hensyn til tilgængeligheden af og adgangen til langtidspleje, navnlig i landområder og områder med affolkning
 - c) udrulle tilgængelig innovativ teknologi og digitale løsninger inden for levering af pleje, herunder for at støtte selvstændighed og en uafhængig tilværelse, samtidig med at de potentielle digitaliseringsudfordringer håndteres

- d) sikre, at langtidspleje og faciliteter i forbindelse hermed er tilgængelig for personer med særlige behov og handicap, og respektere lige rettigheder for alle personer med handicap til at føre en uafhængig tilværelse i lokalsamfundet med samme valgmuligheder som andre
 - e) sikre, at langtidsplejetjenester er velkoordinerede med forebyggelse, sund og aktiv aldring og sundhedstjenester, og at de støtter selvstændighed og en uafhængig tilværelse, idet de så vidt muligt genopretter eller forebygger forringelse af fysiske eller psykiske forhold.
6. Det henstilles til medlemsstaterne, at de sikrer, at der fastsættes kriterier og standarder af høj kvalitet for alle langtidsplejemiljøer, der er skræddersyet til deres karakteristika, og anvender dem på alle udbydere af langtidspleje uanset deres retlige status. Med henblik herpå opfordres medlemsstaterne til at sørge for en national kvalitetsramme for langtidspleje i overensstemmelse med de kvalitetsprincipper, der er fastsat i bilaget, og som omfatter en passende kvalitetssikringsmekanisme, som:
- a) sikrer efterlevelse af kvalitetskriterier og -standarder af høj kvalitet i alle langtidsplejemiljøer i samarbejde med udbydere af langtidspleje og personer, der modtager langtidspleje
 - b) tilskynder udbydere af langtidspleje og øger deres kapacitet til at gå videre end minimumskvalitetsstandarderne og til løbende at forbedre kvaliteten
 - c) tildeler ressourcer til kvalitetssikring på nationalt, regionalt og lokalt plan og tilskynder udbydere af langtidspleje til at have finansielle midler til kvalitetsstyring
 - d) sikrer, hvor det er relevant, at kravene til langtidsplejens kvalitet integreres i offentlige udbud
 - e) fremmer selvstændighed, en uafhængig tilværelse og inklusion i lokalsamfundet i alle langtidsplejemiljøer
 - f) sikrer beskyttelse mod misbrug, chikane, forsømmelse og alle former for vold for alle plejekrævende personer og alle plejere.

PLEJERE

7. Det henstilles til medlemsstaterne, at de støtter kvalitetsbeskæftigelse og rimelige arbejdsvilkår inden for langtidspleje, navnlig ved at:
- a) fremme den nationale sociale dialog og kollektive overenskomstforhandlinger inden for langtidspleje, herunder støtte udviklingen af attraktive lønninger, passende arbejdsordninger og ikkeforskelsbehandling i sektoren, samtidig med at arbejdsmarkedets parter autonomi respekteres
 - b) fremme, uden at det berører EU-retten om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen og ved samtidig at sikre en effektiv anvendelse heraf, de højeste standarder for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, herunder beskyttelse mod chikane, misbrug og alle former for vold, for alle langtidsplejere
 - c) håndtere udfordringerne for sårbare grupper af arbejdstagere såsom langtidsplejere i hjemmet, indeboende plejere og udenlandske plejere, herunder ved at sørge for effektiv regulering og professionalisering af dette plejearbejde.
8. Det henstilles til medlemsstaterne, at de i samarbejde, hvor det er relevant, med arbejdsmarkedets parter, udbydere af langtidspleje og andre interessenter øger professionaliseringen af pleje og tager hånd om kvalifikationsbehov og mangel på arbejdskraft inden for langtidspleje, navnlig ved at:
- a) udforme og forbedre grund-, efter- og videreuddannelse med henblik på at udstyre nuværende og fremtidige langtidsplejere med de nødvendige færdigheder og kompetencer, herunder digitale
 - b) opbygge karriereforløb i sektoren for langtidspleje, bl.a. gennem opkvalificering, omskoling, validering af færdigheder samt informations- og vejledningstjenester
 - c) etablere forløb med henblik på en regulær beskæftigelsesstatus for personer, som udfører langtidspleje som sort arbejde
 - d) undersøge lovlige migrationsmuligheder for langtidsplejere

- e) styrke de faglige standarder ved at tilbyde langtidsplejere en attraktiv erhvervmæssig status og karrieremuligheder og passende social beskyttelse, herunder for personer med lave eller ingen kvalifikationer
 - f) gennemføre foranstaltninger til bekæmpelse af kønsstereotyper og kønsopdeling og gøre arbejdet som langtidsplejer attraktivt for både mænd og kvinder.
9. Det henstilles til medlemsstaterne, at de indfører klare procedurer for at identificere uformelle plejere og støtte dem i deres plejearbejde ved at:
- a) lette deres samarbejde med langtidsplejere
 - b) støtte dem i at få adgang til den nødvendige uddannelse, herunder i sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, rådgivning, sundhedspleje, psykologiske støtte og aflastning samt støtte dem i at skabe balance mellem arbejds- og plejeforpligtelser
 - c) give dem adgang til social beskyttelse og/eller yde dem tilstrækkelig finansiel støtte, samtidig med at det sikres, at sådanne støtteforanstaltninger ikke afholder dem fra at deltage på arbejdsmarkedet.

FORVALTNING, OVERVÅGNING OG RAPPORTERING

10. Det henstilles til medlemsstaterne, at de sikrer en forsvarlig politisk styring inden for langtidspleje, herunder en effektiv koordineringsmekanisme til at udforme, gennemføre og overvåge politiktiltag og -investeringer på dette område, navnlig ved at:
- a) have en koordinator for langtidspleje eller en anden passende koordineringsmekanisme i overensstemmelse med nationale forhold til at støtte gennemførelsen af denne henstilling på nationalt plan
 - b) inddrage relevante interessenter, for eksempel arbejdsmarkedets parter, civilsamfundsorganisationer, socialøkonomiske aktører, erhvervsuddannelsesinstitutioner, plejemodtagere og andre interessenter på nationalt, regionalt og lokalt plan i udarbejdelsen, gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af politikker for langtidspleje og forbedre deres sammenhæng med andre relevante politikker, herunder politikker på området sundhedspleje, beskæftigelse, uddannelse, bredere social beskyttelse og social inklusion, ligestilling mellem kønnene, rettigheder for personer med handicap og børns rettigheder
 - c) sikre en national ramme for dataindsamling og -evaluering, der er understøttet af relevante indikatorer, og som er køns- og aldersopdelt, hvor det er relevant og muligt, samt indsamling af dokumentation, herunder om mangler i udbuddet af langtidspleje
 - d) samle indhøstede erfaringer, vellykkede praksisser og feedback om politikker og praksis inden for langtidspleje, blandt andet fra plejemodtagere, plejere og andre interessenter, med henblik på politikudformning
 - e) udvikle en mekanisme til at forudsige behovet for langtidspleje på nationalt, regionalt og lokalt plan og integrere den i planlægningen af udbuddet af langtidspleje
 - f) styrke beredskabsplanlægningen og kapaciteten for at sikre kontinuitet i udbuddet af langtidspleje, når der opstår uforudsete omstændigheder og nødsituationer
 - g) træffe foranstaltninger til at oplyse personer med behov for langtidspleje, deres pårørende, langtidsplejere og uformelle plejere om de tilgængelige langtidsplejetjenester og støttetilbud, tilskynde dem til at benytte sig af dem og lette anvendelsen, herunder på regionalt og lokalt plan
 - h) mobilisere og gøre omkostningseffektiv brug af passende og bæredygtig finansiering til langtidspleje, bl.a. ved at gøre brug af EU-midler og -instrumenter og ved at føre politikker, der er befordrende for en bæredygtig finansiering af langtidsplejetjenester, som er i overensstemmelse med de offentlige finansers overordnede bæredygtighed.
11. Det henstilles til medlemsstaterne, at de senest 18 måneder efter vedtagelsen af denne henstilling meddeler Kommissionen de foranstaltninger, der er truffet eller planlagt for at gennemføre den, på grundlag af eksisterende nationale strategier eller planer, hvis det er relevant, og under hensyntagen til nationale, regionale og lokale forhold. Hvis det er hensigtsmæssigt, bør efterfølgende statusrapporter bygge på relevante rapporteringsmekanismer og -fora, herunder dem, der er omfattet af den åbne koordinationsmetode for sociale spørgsmål, det europæiske semester og andre relevante EU-programmerings- og -rapporteringsmekanismer såsom de nationale genopretningsplaner.

12. Rådet bifalder Kommissionens hensigt om:

- a) at mobilisere EU-midler og teknisk bistand fra Unionen til at fremme nationale reformer og social innovation inden for langtidspleje
- b) at overvåge fremskridtene med gennemførelsen af denne henstilling inden for rammerne af det europæiske semester og den åbne koordinationsmetode for sociale spørgsmål og regelmæssigt gøre status over fremskridtene i Udvalget for Social Beskyttelse og, når det er relevant, Beskæftigelsesudvalget på grundlag af de foranstaltninger, der er omhandlet i punkt 11, nationale reformprogrammer eller andre relevante dokumenter, statusrapporter fra medlemsstaterne og på grundlag af den ramme af indikatorer, der er omhandlet i litra e), og aflægge Rådet rapport senest fem år efter vedtagelsen af denne henstilling.
- c) at samarbejde med medlemsstaterne gennem Udvalget for Social Beskyttelse, Beskæftigelsesudvalget og, alt efter om det er relevant, med koordinatorene for langtidspleje eller medlemmer af de koordineringsmekanismer, der er omhandlet i punkt 10, litra a), samt med relevante interessenter for at lette gensidig læring, udveksle erfaringer og følge op på foranstaltninger, der er truffet som reaktion på denne henstilling som fastsat i punkt 11
- d) at samarbejde med medlemsstaterne om at øge tilgængeligheden, omfanget og relevansen af sammenlignelige data om langtidspleje på EU-plan på grundlag af de kommende resultater fra Kommissionens taskforce om statistikker over langtidspleje
- e) at samarbejde med Udvalget for Social Beskyttelse om at fastlægge en ramme af indikatorer til overvågning af gennemførelsen af denne henstilling på grundlag af på det fælles arbejde med fælles indikatorer for langtidspleje og andre overvågningsrammer for at undgå dobbeltarbejde og begrænse den administrative byrde
- f) i fællesskab med Udvalget for Social Beskyttelse at udarbejde fælles rapporter om langtidspleje, der analyserer fælles udfordringer inden for langtidspleje og de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet for at løse dem
- g) at styrke oplysnings- og kommunikationsindsatsen på EU-plan og blandt medlemsstaterne og de relevante interessenter.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. december 2022.

På Rådets vegne
M. JUREČKA
Formand

BILAG

KVALITETSPRINCIPPER FOR LANGTIDSPLEJE

Medlemsstaterne opfordres til at sørge for en national kvalitetsramme for langtidspleje, jf. punkt 6, efter følgende principper. Disse principper gælder for alle udbydere af langtidspleje uanset deres retlige status og i alle plejemiljøer. De er udtryk for fælles værdier og en fælles forståelse af kvalitet inden for langtidspleje.

Respekt

Langtidspleje respekterer værdigheden og andre grundlæggende rettigheder og friheder for personer med behov for langtidspleje, deres pårørende og plejere. Dette omfatter lige rettigheder for alle, navnlig personer med handicap, til at føre en uafhængig tilværelse i lokalsamfundet med samme valgmuligheder som andre. Langtidspleje ydes uden nogen forskelsbehandling på grundlag af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering. Personer, som modtager pleje, beskyttes mod misbrug, chikane, forsømmelse og alle former for vold.

Forebyggelse

Langtidspleje sigter mod så vidt muligt at genoprette — eller forebygge forringelse af — den fysiske og/eller mentale sundhedstilstand hos personer med behov for langtidspleje og at styrke deres evne til at føre en uafhængig tilværelse og samtidig mindske deres følelse af ensomhed og social isolation.

Personcentrering

Langtidspleje ydes uden nogen forskelsbehandling og med fokus på de konkrete og skiftende behov hos hver enkelt person med behov for langtidspleje. Den respekterer fuldt ud de plejekrævedes personlige integritet og tager hensyn til deres køn og deres fysiske, intellektuelle, kulturelle, etniske, religiøse, sproglige og sociale mangfoldighed og om relevant tillige denne mangfoldighed hos deres pårørende eller deres nære sociale miljø. Den enkelte person med behov for langtidspleje sættes i centrum og udgør udgangspunktet for skemalægning, plejeforvaltning, medarbejderudvikling og kvalitetsmåling.

Fuldstændighed og kontinuitet

Langtidspleje udformes og ydes på en måde, som er integreret med alle andre relevante tjenester, deriblandt sundhedspleje og telesundhed, og med effektiv samordning mellem de nationale, regionale og lokale niveauer, herunder ved at inddrage interessenter i lokalsamfundet. Langtidspleje tilrettelægges på en sådan måde, at personer med behov for langtidspleje kan benytte sig af et uafbrudt udbud af tjenester, når behovet opstår, og så længe behovet består, og støtter samtidig inklusion af dem i samfundet og opretholdelse af tilknytning til pårørende og venner. Skift mellem forskellige langtidsplejetjenester sker gnidningsløst og tilstræber at undgå afbrydelse af tjenesten eller eventuelle negative virkninger for den pleje, der modtages.

Fokus på resultater

Langtidspleje er primært fokuseret på plejemodtagernes udbytte med hensyn til livskvalitet og evne til at føre en uafhængig tilværelse under hensyntagen til udbyttet for deres pårørende, uformelle plejere og lokalsamfundet, alt efter hvad der er relevant.

Gennemsigtighed

Der ydes fyldestgørende oplysning og rådgivning om de tilgængelige former for og udbydere af langtidspleje, kvalitetsstandarder og kvalitetssikringsordninger på en lettilgængelig og letforståelig måde til personer med behov for langtidspleje, deres pårørende eller plejere, således at de er i stand til at vælge den mest hensigtsmæssige plejemulighed.

Arbejdsstyrke

Langtidspleje ydes af kvalificerede og kompetente plejere til en anstændig løn og under rimelige arbejdsvilkår. Der fastsættes en passende forholdsmæssighed i antallet af plejere, som modsvarer antallet af og behovene hos modtagerne af langtidspleje og de forskellige plejemiljøer, og denne forholdsmæssighed respekteres. Arbejdstagerrettigheder, fortrolighed, professionsetik og faglig selvbestemmelse respekteres. Plejere beskyttes mod misbrug, chikane og alle former for vold.

Alle langtidsplejere tilbydes kontinuerlig læring.

Faciliteter

Al langtidspleje overholder sundheds- og sikkerhedsmæssige regler, tilgængelighedskrav, miljøkrav og energisparekrav.

II

*(Meddelelser)*MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion**(Sag M.10619 — SNAM / ENI / JV)****(EØS-relevant tekst)**

(2022/C 476/02)

Den 13. oktober 2022 besluttede Kommissionen ikke at gøre indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og erklære den forenelig med det indre marked. Beslutningen er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den vil kunne ses:

- under fusioner på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
- i elektronisk form på EUR-Lex-webstedet (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=da>) under dokumentnummer 32022M10619. EUR-Lex giver onlineadgang til EU-retten.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

III

(Forberedende retsakter)

RÅDET

RÅDETS FØRSTEBEHANDLING (EU) nr. 4/2022

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et instrument med henblik på at yde støtte til Ukraine i 2023 (makrofinansiel bistand +)

Vedtaget af Rådes den 10. december 2022

(2022/C 476/03)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 212,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En associeringsaftale mellem Unionen og Ukraine ⁽²⁾, som omfatter et vidtgående og bredt frihandelsområde, trådte i kraft den 1. september 2017.
- (2) I 2014 indledte Ukraine et ambitiøst reformprogram med det formål at stabilisere landets økonomi og forbedre borgernes indkomstmuligheder. Korruptionsbekæmpelse samt reformer af forfatningen, valgsystemet og retsvæsenet er blandt de vigtigste prioriteter på dagsordenen. Gennemførelsen af disse reformer blev understøttet af flere på hinanden følgende makrofinansielle bistandsprogrammer, hvorunder Ukraine har modtaget bistand fra Unionen i form af lån på i alt 6,6 mia. EUR.
- (3) Ved den makrofinansielle nødbistand, der i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/313 ⁽³⁾ blev stillet til rådighed i lyset af en skærpet trusselsituation lige inden Ruslands invasion, blev der ydet 1,2 mia. EUR i lån til Ukraine, som blev udbetalt i to rater på hver 600 mio. EUR i marts og maj 2022.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 24.11.2022 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 10.12.2022 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Associeringsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side (EUT L 161 af 29.5.2014, s. 3).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/313 af 24. februar 2022 om makrofinansiel bistand til Ukraine (EUT L 55 af 28.2.2022, s. 4).

- (4) Med Unionens ekstraordinære makrofinansielle bistand på op til 1 mia. EUR, der blev stillet til rådighed i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/1201 ⁽⁴⁾, blev der ydet hurtig og hastende støtte til Ukraines budget, som blev udbetalt fuldt ud i to rater den 1. og 2. august 2022. Denne bistand udgjorde den første fase af den planlagte ekstraordinære makrofinansielle bistand til Ukraine på op til 9 mia. EUR, som blev bebudet i Kommissionens meddelelse af 18. maj 2022 med titlen »Støtte til og genopbygning af Ukraine«, og som Det Europæiske Råd godkendte den 23.-24. juni 2022.
- (5) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/1628 ⁽⁵⁾ udgjorde endnu et trin i gennemførelsen af den planlagte ekstraordinære makrofinansielle bistand fra Unionen. Afgørelsen skabte grundlaget for at yde Ukraine et yderligere beløb på op til 5 mia. EUR i form af lån på meget lempelige vilkår, hvoraf 2 mia. EUR blev udbetalt den 18. oktober, og de resterende 3 mia. EUR skal udbetales inden udgangen af 2022.
- (6) Som følge af Ruslands uprovokerede og uberettigede angrebskrig mod Ukraine siden den 24. februar 2022 har Ukraine mistet adgang til de finansielle markeder og oplevet et drastisk fald i de offentlige indtægter, mens de offentlige udgifter til at afhjælpe den humanitære situation og opretholde kontinuiteten i de statslige tjenester er steget markant. I denne meget usikre og ustabile situation pegede Den Internationale Valutafonds (IMF's) bedste skøn i sommeren 2022 over Ukraines finansieringsbehov i retning af en ekstraordinær finansieringskløft på omkring 39 mia. USD i 2022, hvoraf ca. halvdelen kunne dækkes gennem den internationale bistand. Unionens hurtige tilvejebringelse af makrofinansiell bistand til Ukraine i henhold til afgørelse (EU) 2022/1628 blev i lyset af de ekstraordinære omstændigheder anset for at være en hensigtsmæssig kortsigtet reaktion på de betydelige risici for Ukraines makrofinansielle stabilitet. Det supplerende beløb på op til 5 mia. EUR i ekstraordinær makrofinansiell bistand i henhold til nævnte afgørelse skulle støtte makrofinansiell stabilisering i Ukraine, styrke landets umiddelbare modstandsdygtighed og opretholde dets genopretningsevne, og det vil dermed understøtte holdbarheden af Ukraines offentlige gæld og landets evne til i sidste ende at bringe sig i stand til at opfylde dets finansielle forpligtelser.
- (7) Siden begyndelsen af Ruslands angrebskrig mod Ukraine har Unionen, medlemsstaterne og europæiske finansielle institutioner mobiliseret 19,7 mia. EUR til Ukraines økonomiske, sociale og finansielle modstandsdygtighed. Dette beløb omfatter støtte fra Unionens budget, som beløber sig til 12,4 mia. EUR, herunder den ekstraordinære makrofinansielle bistand og støtte fra Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling, som helt eller delvis er garanteret over Unionens budget, samt yderligere finansiell bistand fra medlemsstaterne, som beløber sig til 7,3 mia. EUR.
- (8) Herudover har Rådet truffet afgørelse om bistandsforanstaltninger til at støtte Ukraines væbnede styrker inden for rammerne af den europæiske fredsfacilitet, som beløber sig til 3,1 mia. EUR, i henhold til Rådets afgørelse (FUSP) 2021/509 ⁽⁶⁾ samt en militær bistandsmission til støtte for Ukraine, hvortil der er afsat 0,1 mia. EUR til dækning af de fælles udgifter i henhold til Rådets afgørelse (FUSP) 2022/1968 ⁽⁷⁾. Unionen og medlemsstaterne har også ydet enestående nødhjælp i naturalier via EU-civilbeskyttelsesmekanismen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/836 ⁽⁸⁾, hvilket udgør den største nødhjælpsoperation siden oprettelsen af denne mekanisme og kanaliserer millionvis af nødhjælpsforsyninger til Ukraine og hele regionen.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/1201 af 12. juli 2022 om ekstraordinær makrofinansiell bistand til Ukraine (EUT L 186 af 13.7.2022, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/1628 af 20. september 2022 om ekstraordinær makrofinansiell bistand til Ukraine, styrkelse af den fælles hensættelsesfond med garantier fra medlemsstaterne og ved specifik hensættelse til visse finansielle forpligtelser i forbindelse med Ukraine, som er garanteret i henhold til afgørelse nr. 466/2014/EU, og om ændring af afgørelse (EU) 2022/1201 (EUT L 245 af 22.9.2022, s. 1).

⁽⁶⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2021/509 af 22. marts 2021 om oprettelse af en europæisk fredsfacilitet og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2015/528 (EUT L 102 af 24.3.2021, s. 14).

⁽⁷⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2022/1968 af 17. oktober 2022 om Den Europæiske Unions militære bistandsmission til støtte for Ukraine (EUMAM Ukraine) (EUT L 270 af 18.10.2022, s. 85).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/836 af 20. maj 2021 om ændring af afgørelse nr. 1313/2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme (EUT L 185 af 26.5.2021, s. 1).

- (9) Det Europæiske Råd besluttede den 23. juni 2022 at give Ukraine status som kandidatland. Løbende stærk støtte til Ukraine er en central prioritet for Unionen. Eftersom Ruslands angrebskrig har påført Ukraines økonomi, befolkning og erhvervsliv umådelig skade, kræver løbende stærk støtte til Ukraine en organiseret kollektiv tilgang, der er fastlagt i instrumentet med henblik på at yde EU-støtte til Ukraine (makrofinansiel bistand +), der oprettes ved denne forordning («instrumentet»).
- (10) Ruslands angrebskrig mod Ukraine udgør en strategisk geopolitisk trussel mod Unionen som helhed og kræver, at medlemsstaterne står stærkt og forenet. Det er derfor afgørende, at EU-støtte ydes hurtigt og kan tilpasses fleksibelt og gradvist med henblik på øjeblikkelig nødhjælp og kortsigtet rehabilitering på vej mod fremtidig genopbygning.
- (11) Instrumentets generelle mål er at bidrage til at dække Ukraines finansieringskløft i 2023, navnlig ved at yde kortsigtet finansiel støtte på meget lempelige vilkår til Ukraines statsbudget på en forudsigelig, sammenhængende, velordnet og rettidig måde, herunder til finansiering af rehabilitering og af indledende støtte til genopbygning efter krigen, hvor det er relevant, med henblik på at støtte Ukraine på dets vej mod europæisk integration.
- (12) For at nå instrumentets generelle mål bør bistanden ydes for at støtte makrofinansiel stabilitet i Ukraine og lette Ukraines eksterne finansieringsvanskeligheder. Kommissionen bør gennemføre støtten inden for rammerne af instrumentet i overensstemmelse med de centrale principper og mål for de foranstaltninger, der træffes som led i de forskellige områder af Unionens optræden udadtil og andre relevante EU-politikker.
- (13) Ydelse af støtte til rehabilitering, reparation og vedligeholdelse af kritiske funktioner og kritisk infrastruktur samt nødhjælp til mennesker i nød og til de mest berørte områder i form af materiel og social bistand, midlertidige boliger, boligbyggeri og infrastrukturbyggeri bør også være blandt de vigtigste støtteområder i henhold til instrumentet.
- (14) Instrumentet bør også støtte styrkelsen af de ukrainske myndigheders kapacitet til at forberede sig på den fremtidige genopbygning efter krigen og den tidlige forberedende fase af førtiltrædelsesprocessen, hvor det er relevant, herunder styrkelsen af Ukraines institutioner, reform og styrkelse af den offentlige forvaltningens effektivitet samt gennemsigtighed, strukturreformer og god regeringsførelse på alle niveauer.
- (15) Instrumentet vil støtte Unionens eksterne politik over for Ukraine. Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil bør arbejde tæt sammen under hele støtteoperationen med henblik på at koordinere og sikre sammenhængen i Unionens politik udadtil. Støtten til Ukraine i henhold til dette instrument vil fortsat bidrage væsentligt til at dække Ukraines finansieringsbehov som anslået af IMF, Verdensbanken og andre internationale finansielle institutioner, idet der tages hensyn til Ukraines evne til at finansiere sig selv med dets egne midler. Fastsættelsen af støttebeløbet tager også hensyn til de forventede finansielle bidrag fra bilaterale og multilaterale donorer samt den allerede eksisterende anvendelse af Unionens andre eksterne finansieringsinstrumenter i Ukraine og merværdien af Unionens samlede engagement.
- (16) Situationen i Ukraine kræver en trinvis tilgang, hvor et instrument, der fokuserer på makrofinansiel stabilitet samt øjeblikkelig nødhjælp og rehabilitering, bør ledsages af løbende støtte inden for rammerne af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde — et globalt Europa oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/947 ⁽⁹⁾ og de humanitære bistandsforanstaltninger i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 ⁽¹⁰⁾.

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/947 af 9. juni 2021 om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklings-samarbejde og internationalt samarbejde — et globalt Europa, og om ændring og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 466/2014/EU og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1601 og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 (EUT L 209 af 14.6.2021, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand (EFT L 163 af 2.7.1996, s. 1).

- (17) Denne forordning bør fastsætte størrelsen af de midler, der er til rådighed for instrumentet for perioden fra den 1. januar 2023 til den 31. december 2023 med mulighed for udbetalinger indtil den 31. marts 2024. Der bør stilles et maksimalt beløb på 18 mia. EUR til rådighed i form af lån. Herudover bør denne forordning omfatte rentegodtgørelse for perioden fra den 1. januar 2023 til den 31. december 2027. For at sikre at renteudgifter er dækket i hele lånenes løbetid, bør bidrag fra medlemsstaterne udover 2027 fornyes og fortsætte som eksterne formålsbestemte indtægter, medmindre de dækkes ved hjælp af andre midler i fremtidige flerårige finansielle rammer. Det kunne derfor være muligt at forlænge medlemsstaternes bidrag udover 2027.
- (18) Denne forordning bør give medlemsstaterne mulighed for at stille yderligere midler til rådighed som eksterne formålsbestemte indtægter, der skal gennemføres i henhold til aftalememorandummet for dette instrument. Interesserede tredjelande og tredjeparter bør også have mulighed for at yde sådanne yderligere bidrag som eksterne formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med artikel 21, stk. 2, litra d) og e), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁾ («finansforordningen»). For at fremme synergier og komplementaritet er det hensigtsmæssigt at tillade, at sådanne yderligere bidrag fra medlemsstaterne og fra interesserede tredjelande og tredjeparter også kan stilles til rådighed for de programmer, der er oprettet i henhold til forordning (EU) 2021/947 og (EF) nr. 1257/96, med henblik på at finansiere foranstaltninger, der bidrager til at nå målene for instrumentet.
- (19) Frivillige bidrag fra medlemsstaterne bør være uigenkaldelige og ubetingede og ydes efter anmodning. Med henblik herpå bør medlemsstaterne indgå en bidragsaftale i den i finansforordningens artikel 22, stk. 2, anvendte betydning med Kommissionen. En sådan bidragsaftale bør dække bidraget til rentegodtgørelsen og, såfremt medlemsstaten ønsker at yde sådanne, yderligere beløb.
- (20) Støtten inden for rammerne af instrumentet bør stilles til rådighed på betingelse af, at Ukraine fortsat respekterer effektive demokratiske mekanismer og dets institutioner, herunder et parlamentarisk flerpartisystem, og retsstatsprincippet samt sikrer respekt for menneskerettighederne.
- (21) Støtten inden for rammerne af instrumentet bør knyttes til politiske betingelser, der skal fastsættes i et aftalememorandum. Disse betingelser bør også omfatte tilsagn om at styrke landets økonomiske resultater og modstandsdygtighed og erhvervsklimaet, fremme kritisk genopbygning og tackle udfordringerne i energisektoren.
- (22) De politiske betingelser bør suppleres med strenge rapporteringskrav for at sikre, at midlerne anvendes på en effektiv, gennemsigtig og ansvarlig måde.
- (23) I betragtning af situationen i Ukraine er det hensigtsmæssigt at give mulighed for en midtvejs gennemgang af aftalememorandummet.
- (24) Støtten inden for rammerne af instrumentet bør frigives under forudsætning af, at forhåndsbetingelserne overholdes, at gennemførelsen er tilfredsstillende, og at der gøres fremskridt med hensyn til gennemførelsen af de politiske betingelser.
- (25) Det er hensigtsmæssigt, at der gives mulighed for at revurdere Ukraines finansieringsbehov og nedsætte, suspendere eller annullere støtten, hvis dette behov aftager betydeligt i løbet af den periode, hvor støtten inden for rammerne af instrumentet udbetales, i forhold til de oprindelige prognoser. Det er også hensigtsmæssigt, at der gives mulighed for at suspendere eller annullere udbetalingerne, hvis kravene for frigivelse af støtten inden for rammerne af instrumentet ikke er opfyldt.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

- (26) I lyset af Ukraines hastende finansieringsbehov er det hensigtsmæssigt, at den finansielle bistand tilrettelægges på grundlag af den diversificerede finansieringsstrategi, der er angivet i finansforordningens artikel 220a og oprettet som en fælles finansieringsmetode i nævnte forordning, og som forventes at øge likviditeten af Unionens obligationer samt tiltrækningskraften og omkostningseffektiviteten ved Unionens udstedelser.
- (27) I betragtning af den vanskelige situation i Ukraine, som skyldes Ruslands angrebskrig, og for at støtte Ukraine på dets langsigtede stabiliseringskurs er det hensigtsmæssigt, at der ydes lån til Ukraine på meget lempelige vilkår med en løbetid på højst 35 år, og at hovedstolen ikke skal begyndes tilbagebetalt før 2033. Det er også hensigtsmæssigt at fravige finansforordningens artikel 220, stk. 5, litra e), og at give Unionen tilladelse til at dække renteomkostningerne og fritage Ukraine for de administrationsomkostninger, som Ukraine ellers skulle have båret. Rentegodtgørelsen bør ydes som et instrument, der anses for hensigtsmæssigt til at sikre støttens effektivitet i den i finansforordningens artikel 220, stk. 1, anvendte betydning. Den bør finansieres ved hjælp af supplerende frivillige bidrag fra medlemsstaterne og bør stilles til rådighed gradvist, efterhånden som aftalerne med medlemsstaterne træder i kraft.
- (28) Det bør være muligt for Ukraine at anmode om rentegodtgørelse og dækning af administrationsomkostninger hvert år.
- (29) Den finansielle forpligtelse for lån i henhold til denne forordning bør ikke støttes af garantien for foranstaltninger udadtil, uanset artikel 31, stk. 3, andet punktum, i forordning (EU) 2021/947. Støtten inden for rammerne af instrumentet bør udgøre finansiell bistand i den i finansforordningens artikel 220, stk. 1, anvendte betydning. I betragtning af de finansielle risici og budgetdækningen bør der ikke foretages hensættelser til den finansielle bistand i form af lån i henhold til dette instrument, og uanset finansforordningens artikel 211, stk. 1, bør der ikke fastsættes nogen tilførselssats som en procentdel af det beløb, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 4, stk. 1.
- (30) Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 ⁽¹²⁾ giver på nuværende tidspunkt ikke mulighed for at dække den finansielle forpligtelse, der hidrører fra lån inden for rammerne af instrumentet. I afventning af en eventuel ændring heraf, der som en garanti vil give mulighed for at mobilisere budgetmidler ud over lofterne i den flerårige finansielle ramme (FFR) og op til de lofter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1 og 2, i Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 ⁽¹³⁾, er det hensigtsmæssigt at finde en alternativ løsning, der tilvejebringer yderligere midler.
- (31) Frivillige bidrag fra medlemsstaterne i form af garantier er blevet udpeget som et velegnet redskab til at tilvejebringe den beskyttelse, der giver mulighed for lånoptagelses- og långivningstransaktioner i medfør af denne forordning. Medlemsstaternes garantier bør udgøre en passende beskyttelsesforanstaltning, der sikrer Unionens evne til at tilbagebetale den lånoptagelse, der ligger til grund for lånene inden for rammerne af instrumentet.
- (32) De garantier, som medlemsstaterne stiller, bør dække støtten inden for rammerne af instrumentet i form af lån på op til 18 000 000 000 EUR. Det er vigtigt, at medlemsstaterne afslutter de nationale procedurer, der finder anvendelse, eftersom det må tillægges den allerhøjeste prioritet, at garantierne stilles. I betragtning af situationens hastende karakter bør den tid, der er nødvendig for at afslutte disse procedurer, ikke forsinke udbetalingen af den nødvendige finansielle støtte til Ukraine i form af lån inden for rammerne af denne forordning. Samtidig bør den finansielle støtte inden for rammerne af instrumentet i form af lån stilles gradvist til rådighed, efterhånden som de garantier, som medlemsstaterne stiller, træder i kraft. I betragtning af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning og forsigtighed bør Kommissionen sørge for at yde lånene under behørig hensyntagen til sin kreditværdighed. Støtten bør dog være til rådighed med det fulde beløb på op til 18 000 000 000 EUR fra datoen for anvendelsen af en ændring af forordning (EU, Euratom) 2020/2093 eller dens efterfølger, som fastsætter en garanti for lånene inden for rammerne af instrumentet i Unionens budget ud over FFR-lofterne og op til de lofter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1 og 2, i afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053.

⁽¹²⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 af 17. december 2020 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 11).

⁽¹³⁾ Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 af 14. december 2020 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter og om ophævelse af afgørelse 2014/335/EU, Euratom (EUT L 424 af 15.12.2020, s. 1).

- (33) Medlemsstaternes garantier bør være uigenkaldelige, ubetingede og på anfordring. Disse garantier bør sikre Unionens evne til at tilbagebetale de midler, der er lånt på kapitalmarkederne eller af finansielle institutioner. Der bør ikke længere kunne trækkes på garantiene fra datoen for anvendelsen af en ændring af forordning (EU, Euratom) 2020/2093 eller dens efterfølger, som fastsætter en garanti for lånene inden for rammerne af instrumentet i Unionens budget ud over FFR-lofterne og op til de lofter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1 og 2, i afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053. Der bør trækkes på garantiene i tilfælde af, at Unionen ikke modtager en rettidig betaling fra Ukraine i forbindelse med lånene inden for rammerne af instrumentet, herunder navnlig i tilfælde af ændringer af betalingsplanen af en hvilken som helst grund samt forventet og uventet manglende betaling.
- (34) Uanset finansforordningens artikel 211, stk. 4, litra c), bør beløb, der er inddrevet i henhold til låneaftalerne i forbindelse med lånene inden for rammerne af instrumentet, tilbagebetales til de medlemsstater, der har efterkommet træk på garantien.
- (35) Inden Kommissionen trækker på de garantier, som medlemsstaterne har stillet, bør den efter eget skøn og på eget ansvar som den EU-institution, der har fået overdraget ansvaret for gennemførelsen af Unionens almindelige budget i overensstemmelse med artikel 317 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, undersøge alle de foranstaltninger, der er til rådighed under den diversificerede finansieringsstrategi, der er angivet i finansforordningens artikel 220a, i overensstemmelse med de lofter, der er fastsat i nærværende forordning. I forbindelse med det relevante træk på garantiene bør Kommissionen underrette medlemsstaterne om undersøgelsen i relevant omfang.
- (36) Den relative andel af hver af medlemsstaternes bidrag (fordelingsnøglen) til det samlede garantibeløb bør svare til medlemsstaternes relative andel i Unionens samlede bruttonationalindkomst (BNI). Træk på garantiene bør ske pro rata ved anvendelse af fordelingsnøglen. Indtil alle garantiaftaler mellem Kommissionen og medlemsstaterne træder i kraft, bør fordelingsnøglen tilpasses forholdsmæssigt på midlertidig basis.
- (37) Det er hensigtsmæssigt, at Kommissionen og Ukraine indgår en låneaftale om lånestøtten inden for rammerne af de betingelser, der er fastsat i aftalememorandummet. For at sikre at Unionens finansielle interesser forbundet med støtten inden for rammerne af instrumentet beskyttes effektivt, bør Ukraine træffe passende foranstaltninger vedrørende forebyggelse og bekæmpelse af svig, korruption og andre uregelmæssigheder i forbindelse med støtten. Derudover bør det fastsættes i låneaftalen og i finansieringsaftalen, at Kommissionen skal gennemføre kontrol, Revisionsretten foretage revision, og Den Europæiske Anklagemyndighed udøve sine beføjelser i overensstemmelse med finansforordningens artikel 129 og 220.
- (38) Målet for denne forordning, nemlig at bidrage til at dække Ukraines finansieringskløft i 2023, navnlig ved at yde meget lempelig kortsigtet støtte til Ukraines statsbudget på en forudsigelig, sammenhængende, velordnet og rettidig måde, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (39) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁴⁾.

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (40) I betragtning af sagens hastende karakter som følge af de ekstraordinære omstændigheder, som Ruslands uprovokerede og uberettigede angrebskrig har forårsaget, anses det for hensigtsmæssigt at anvende den fravigelse af perioden på otte uger, der er angivet i artikel 4 i protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.
- (41) I lyset af situationen i Ukraine bør denne forordning på grund af sagens hastende karakter træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

EU-STØTTE TIL UKRAINE

AFDELING 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand

1. Ved denne forordning oprettes et instrument med henblik på at yde EU-støtte til Ukraine (makrofinansiel bistand +) («instrumentet») i form af lån, ikketilbagebetalingspligtig støtte og rentegodtgørelser.
2. Ved denne forordning fastsættes bestemmelser om instrumentets mål, dets finansiering, formerne for EU-finansiering inden for rammerne af instrumentet og reglerne for ydelsen af sådan finansiering.

Artikel 2

Instrumentets mål

1. Instrumentets overordnede mål er at yde kortsigtet finansiel støtte til Ukraine på en forudsigelig, sammenhængende, velordnet og rettidig måde, finansiering af rehabilitering og indledende støtte til genopbygning efter krigen, hvor det er relevant, med henblik på at støtte Ukraine på dets vej mod europæisk integration.
2. For at nå det overordnede mål er de vigtigste specifikke mål navnlig at støtte:
 - a) makrofinansiel stabilitet og lette Ukraines eksterne og interne finansieringsvanskeligheder
 - b) en reformdagsorden rettet mod den tidlige forberedende fase af førtiltrædelsesprocessen, hvor det er relevant, herunder styrkelse af Ukraines institutioner, reform og styrkelse af den offentlige forvaltnings effektivitet samt gennemsigthed, strukturreformer og god regeringsførelse på alle niveauer
 - c) rehabilitering af kritiske funktioner og kritisk infrastruktur samt nødhjælp til mennesker i nød.

Artikel 3

Støtteområder

For at nå sine mål skal instrumentet navnlig støtte følgende:

- a) finansiering af Ukraines finansieringsbehov med henblik på at opretholde landets makrofinansielle stabilitet
- b) rehabilitering, f.eks. i forbindelse med genopretning af kritisk infrastruktur såsom energiinfrastruktur, vandsystemer, transportnet, indre veje eller broer eller i strategiske økonomiske sektorer og social infrastruktur såsom sundhedsfaciliteter, skoler og boliger til omfordelte personer, herunder midlertidige og sociale boliger
- c) sektorspecifikke og institutionelle reformer, herunder reformer af rammen for korruptionsbekæmpelse og af retsvæsenet, respekt for retsstatsprincippet, god regeringsførelse og modernisering af de nationale og lokale institutioner
- d) forberedelse af genopbygningen af Ukraine
- e) støtte til tilpasning af Ukraines lovgivningsmæssige rammer til Unionens og Ukraines integration i det indre marked samt styrkelse af den økonomiske udvikling og forbedring af konkurrenceevnen
- f) styrkelse af Ukraines administrative kapacitet ved brug af passende midler, herunder anvendelse af teknisk bistand.

Artikel 4

Tilgængelig støtte inden for rammerne af instrumentet

1. Støtten inden for rammerne af instrumentet i form af lån stilles til rådighed med forbehold af artikel 5 for et beløb på op til 18 000 000 000 EUR for perioden fra den 1. januar 2023 til den 31. december 2023 med mulighed for udbetaling indtil den 31. marts 2024.

Støtten stilles gradvis til rådighed, efterhånden som medlemsstaternes garantier træder i kraft i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, uden dog at overstige de beløb, der er dækket af disse garantiaftaler.

Fra datoen for anvendelsen af en ændring af forordning (EU, Euratom) 2020/2093 eller dens efterfølger, der fastsætter en garanti for de lån, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, i Unionens budget ud over FFR-lofterne og op til de lofter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1 og 2, i afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053, ophører nærværende stykkes andet afsnit dog med at finde anvendelse, og den støtte, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, bliver stillet til rådighed fuldt ud.

2. Yderligere støtte inden for rammerne af instrumentet for perioden fra den 1. januar 2023 til den 31. december 2027 stilles også til rådighed med forbehold af artikel 7, stk. 1, til dækning af udgifterne i henhold til artikel 17. Denne yderligere støtte kan være til rådighed efter den 31. december 2027, jf. dog artikel 7, stk. 1.

3. Yderligere beløb, der stilles til rådighed i overensstemmelse med denne forordnings artikel 7, stk. 2 og 4, kan gennemføres som ikketilbagebetalingspligtig støtte, hvis det er fastsat i det aftalememorandum, der skal indgås i henhold til denne forordnings artikel 9 eller i henhold til forordning (EU) 2021/947 og (EF) nr. 1257/96, med henblik på at finansiere foranstaltninger til opfyldelse af de mål, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 2, stk. 2, litra b) og c), i overensstemmelse med reglerne i nævnte forordninger.

4. De i stk. 3 omhandlede beløb kan dække udgifter til støttefunktioner til instrumentets gennemførelse og til virkeliggørelsen af dets mål, herunder administrativ støtte i forbindelse med den forberedelse, opfølgning, overvågning, kontrol, revision og evaluering, der er nødvendige for en sådan gennemførelse, samt udgifter i hovedkvarterer og i EU-delegationer til den administrative og koordineringsmæssige støtte, der er nødvendig for instrumentet og for at forvalte de operationer, der finansieres inden for rammerne af instrumentet, herunder informations- og kommunikationstiltag, og til interne IT-systemer.

*Artikel 5***Bidrag i form af garantier fra medlemsstaterne**

1. Medlemsstaterne kan bidrage ved at stille garantier på op til i alt 18 000 000 000 EUR for støtte inden for rammerne af instrumentet i form af lån, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1.
2. Hvis der ydes bidrag fra medlemsstaterne, sker dette i form af uigenkaldelige og ubetingede anfordringsgarantier i kraft af en garantiaftale, der skal indgås med Kommissionen i overensstemmelse med artikel 6.
3. Den relative andel af den pågældende medlemsstats bidrag (fordelingsnøgle) til det i denne artikels stk. 1 omhandlede beløb svarer til den pågældende medlemsstats relative andel i Unionens samlede BNI, jf. udgiftsområdet »Almindelig oversigt over indtægter« i budgettet for 2023, del A (»Finansiering af Unionens årlige budget, Indledning«), tabel 4, kolonne 1, i Unionens almindelige budget for regnskabsåret 2023 som endeligt vedtaget den 23. november 2022.
4. Garantierne træder i kraft for hver medlemsstat på ikrafttrædelsesdatoen for den garantiaftale, der er omhandlet i artikel 6, mellem Kommissionen og den pågældende medlemsstat.
5. Beløb, der trækkes på garantierne, udgør eksterne formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra a), nr. ii), til tilbagebetaling af de finansielle forpligtelser, der følger af støtten inden for rammerne af instrumentet i form af lån, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 4, stk. 1.
6. Inden Kommissionen trækker på garantier, som medlemsstaterne har stillet, undersøger den efter eget skøn og på eget ansvar alle de foranstaltninger, der er til rådighed under den diversificerede finansieringsstrategi, der er fastsat i finansforordningens artikel 220a, i overensstemmelse med de lofter, der er fastsat i nærværende forordning. En sådan undersøgelse berører ikke de i henhold til nærværende artikels stk. 2 stillede garantiers egenskab af at være uigenkaldelige, ubetingede og på anfordring. I forbindelse med træk på garantierne underretter Kommissionen medlemsstaterne om undersøgelsen i relevant omfang.
7. Uanset finansforordningens artikel 211, stk. 4, litra c), tilbagebetales beløb, der er inddrevet fra Ukraine i forbindelse med støtten inden for rammerne af instrumentet i form af lån, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 4, stk. 1, til medlemsstaterne op til de garantibeløb, der er trukket, og som medlemsstaterne har efterkommet i henhold til nærværende forordnings artikel 6, litra a).

*Artikel 6***Garantiaftaler**

Kommissionen indgår en garantiaftale med hver medlemsstat, der stiller en garanti som omhandlet i artikel 5. I nævnte aftale fastsættes reglerne for garantien, som skal være de samme for alle medlemsstater, herunder navnlig bestemmelser, der:

- a) pålægger medlemsstaterne at efterkomme træk på garantien, som Kommissionen har foretaget i forbindelse med støtten inden for rammerne af instrumentet i form af lån, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1
- b) sikrer, at garantibeløbene trækkes pro rata ved anvendelse af den fordelingsnøgle, der er omhandlet i artikel 5, stk. 3; på midlertidig basis tilpasses fordelingsnøglen forholdsmæssigt, indtil alle garantiaftaler mellem Kommissionen og medlemsstaterne træder i kraft i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4
- c) fastsætter, at træk på garantien sikrer Unionens evne til at tilbagebetale de midler, der i henhold til artikel 16, stk. 1, er lånt på kapitalmarkederne eller fra finansielle institutioner, i tilfælde af Ukraines manglende betaling, herunder i tilfælde af ændringer af betalingsplanen af en hvilken som helst grund samt forventet og uventet manglende betaling

- d) sikrer, at Kommissionen, hvis en medlemsstat helt eller delvis undlader at efterkomme et træk på garantien i tide, har ret til at trække yderligere på garantier, der er stillet af andre medlemsstater, for at dække den del, der svarer til den pågældende medlemsstat. Sådanne yderligere træk skal ske pro rata i forhold til hver af de øvrige medlemsstaters relative andel i Unionens BNI som omhandlet i artikel 5, stk. 3, og tilpasses uden hensyntagen til den pågældende medlemsstats relative andel. Den medlemsstat, der ikke har efterkommet et træk på garantien, er fortsat forpligtet til at efterkomme det og hæfter også for de deraf følgende omkostninger. Eventuelle yderligere bidrag fra de øvrige medlemsstater tilbagebetales af de beløb, som Kommissionen inddriver fra den medlemsstat, der ikke har efterkommet et træk. Den garanti, der trækkes på fra en medlemsstat, er under alle omstændigheder begrænset til det samlede garantibeløb, som den pågældende medlemsstat har bidraget med i henhold til garantiaftalen
- e) vedrører betalingsbetingelserne
- f) sikrer, at der ikke længere kan trækkes på garantien fra datoen for anvendelsen af en ændring af forordning (EU, Euratom) 2020/2093 eller dens efterfølger, som fastsætter en garanti for lånene, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 4, stk. 1, i Unionens budget ud over FFR-lofterne og op til de lofter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1 og 2, i afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053.

Artikel 7

Bidrag fra medlemsstaterne og tredjeparter

1. Medlemsstaterne kan bidrage til instrumentet med de beløb, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2. Den relative andel af den pågældende medlemsstats bidrag til disse beløb skal svare til denne medlemsstats relative andel af Unionens samlede BNI. For bidrag for år n beregnes den BNI-baserede relative andel som andelen af Unionens samlede BNI, således som den fremgår af den respektive kolonne i indtægtsdelen af det senest årlige EU-budget eller årlige ændringsbudget vedtaget for år n-1.

Støtte ydet inden for rammerne af instrumentet i medfør af dette stykke stilles til rådighed for ethvert beløb, der er fastsat i en aftale mellem Kommissionen og den pågældende medlemsstat, efter at nævnte aftale er trådt i kraft.

2. Medlemsstaterne kan bidrage til instrumentet med yderligere beløb som omhandlet i artikel 4, stk. 3.

3. De bidrag, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og 2, udgør eksterne formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra a), nr. ii).

4. Interesserede tredjelande og tredjeparter kan også bidrage med yderligere beløb omhandlet i denne forordnings artikel 4, stk. 3, til ikketilbagebetalingspligtig støtte inden for rammerne af instrumentet, navnlig vedrørende de specifikke mål, der er omhandlet i denne forordnings artikel 2, stk. 2, litra b) og c). Disse bidrag udgør eksterne formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra d) og e).

AFDELING 2

Betingelser for støtte inden for rammerne af instrumentet

Artikel 8

Forhåndsbetingselse for støtten inden for rammerne af instrumentet

1. Det er en forhåndsbetingselse for at yde støtte inden for rammerne af instrumentet, at Ukraine fortsat opretholder og respekterer effektive demokratiske mekanismer, herunder et parlamentarisk flerpartisystem, og retsstatsprincippet samt sikrer respekt for menneskerettighederne.

2. Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil fører tilsyn med, at forhåndsbetingelsen i stk. 1 er opfyldt i hele den periode, hvor der ydes støtte inden for rammerne af instrumentet, navnlig før der foretages udbetalinger, idet der i relevant omfang tages behørigt hensyn til Kommissionens regelmæssige udvidelsesrapport. Der tages også hensyn til situationen i Ukraine og konsekvenserne af den militære undtagelsestilstand, der er indført.
3. Denne artikels stk. 1 og 2 finder anvendelse i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2010/427/EU ⁽¹⁵⁾.

Artikel 9

Aftalememorandum

1. Kommissionen indgår et aftalememorandum med Ukraine, som navnlig fastlægger de politiske betingelser, den vejledende finansielle planlægning og rapporteringskravene som omhandlet i artikel 10, som EU-støtten inden for rammerne af instrumentet skal være knyttet til.

De politiske betingelser knyttes, alt efter hvad der er relevant i lyset af den generelle situation i Ukraine, til de mål og gennemførelsen heraf, der er omhandlet i henholdsvis artikel 2 og 3, og til forhåndsbetingelsen i artikel 8. De skal omfatte tilslutning til principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning med fokus på bekæmpelse af korruption, af organiseret kriminalitet og af svig samt undgåelse af interessekonflikter og etablering af en gennemsigtig og ansvarlig ramme for forvaltningen af rehabilitering og, hvor det er relevant, genopbygning.

2. Aftalememorandummet kan gøres til genstand for en midtvejs gennemgang af Kommissionen. Kommissionen kan ændre aftalememorandummet efter gennemgangen.
3. Aftalememorandummet vedtages og ændres efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 19, stk. 2.

Artikel 10

Rapporteringskrav

1. Rapporteringskravene over for Ukraine skal fremgå af aftalememorandummet og skal navnlig sikre effektivitet, gennemsigtighed og ansvarlighed i forbindelse med anvendelsen af den støtte, der ydes inden for rammerne af instrumentet.
2. Kommissionen kontrollerer regelmæssigt gennemførelsen af rapporteringskravene og fremskridtene hen imod opfyldelsen af de politiske betingelser, der er fastsat i aftalememorandummet. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om resultaterne af denne kontrol.

AFDELING 3

Frigivelse af støtte inden for rammerne af instrumentet, vurdering og oplysningsforpligtelser

Artikel 11

Frigivelse af støtte inden for rammerne af instrumentet

1. Under forudsætning af at kravene i artikel 12 er opfyldt, stiller Kommissionen støtten inden for rammerne af instrumentet til rådighed i rater. Kommissionen fastsætter tidsrammen for udbetaling af hver rate. En rate kan udbetales i en eller flere trancher.

⁽¹⁵⁾ Rådets afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere (EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30).

2. Frigivelsen af støtten inden for rammerne af instrumentet forvaltes af Kommissionen på grundlag af dens vurdering af gennemførelsen af de politiske betingelser i aftalememorandummet.

Artikel 12

Afgørelse om frigivelse af støtte inden for rammerne af instrumentet

1. Ukraine indgiver en anmodning om midler forud for udbetalingen af hver rate, som ledsages af en rapport i overensstemmelse med bestemmelserne i aftalememorandummet.
2. Kommissionen træffer afgørelse om frigivelse af raterne ud fra en vurdering af følgende krav:
 - a) overholdelse af forhåndsbetingsen i artikel 8
 - b) tilfredsstillende gennemførelse af de rapporteringskrav, der er aftalt i aftalememorandummet
 - c) tilfredsstillende fremskridt hen imod gennemførelsen af de politiske betingelser, der er fastsat i aftalememorandummet.
3. Før det maksimale beløb for støtte inden for rammerne af instrumentet udbetales, kontrollerer Kommissionen, at alle de politiske betingelser, der er fastsat i aftalememorandummet, er opfyldt.

Artikel 13

Nedsættelse, suspension og annullering af støtten inden for rammerne af instrumentet

1. Såfremt Ukraines finansieringsbehov aftager betydeligt i løbet af den periode, hvor Unionens støtte inden for rammerne af instrumentet udbetales, i forhold til de oprindelige prognoser, kan Kommissionen nedsætte størrelsen af støtten eller suspendere eller annullere den.
2. Såfremt de krav, der er fastsat i artikel 12, stk. 2, ikke opfyldes, suspenderer eller annullerer Kommissionen udbetalingen af støtten inden for rammerne af instrumentet.

Artikel 14

Vurdering af gennemførelsen af støtten inden for rammerne af instrumentet

Under gennemførelsen af instrumentet vurderer Kommissionen ved hjælp af en operationel vurdering, der kan foretages sammen med den operationelle vurdering, der er fastsat i afgørelse (EU) 2022/1201 og (EU) 2022/1628, forsvarligheden af Ukraines finansielle ordninger, administrative procedurer og interne og eksterne kontrolmekanismer, der er relevante for støtten inden for rammerne af instrumentet.

Artikel 15

Underretning af Europa-Parlamentet og Rådet

Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om udviklingen relateret til EU-støtten inden for rammerne af instrumentet, herunder udbetalinger herunder, og udviklingen i de tiltag, der er omhandlet i artikel 11, og den forelægger rettidigt disse institutioner den relevante dokumentation. I tilfælde af suspension eller annullering af støtten i medfør af artikel 13, stk. 2, underretter den straks Europa-Parlamentet og Rådet om årsagerne til suspensionen eller annulleringen.

AFDELING II

SÆRLIGE BESTEMMELSER VEDRØRENDE GENNEMFØRELSEN AF STØTTEN*Artikel 16***Lånoptagelses- og långivningstransaktioner**

1. Med henblik på finansiering af støtten inden for rammerne af instrumentet, som ydes i form af lån, tillægges Kommissionen beføjelse til på Unionens vegne at låne de nødvendige midler på kapitalmarkederne eller fra finansielle institutioner i overensstemmelse med finansforordningens artikel 220a.
2. De nærmere vilkår for støtten inden for rammerne af instrumentet, som ydes i form af lån, fastsættes i en låneaftale i overensstemmelse med finansforordningens artikel 220, der indgås mellem Kommissionen og Ukraine. Lånene skal have en løbetid på højst 35 år.
3. Uanset artikel 31, stk. 3, andet punktum, i forordning (EU) 2021/947 støttes makrofinansiel bistand til Ukraine i form af lån inden for rammerne af instrumentet ikke af garantien for foranstaltninger udadtil.

Der foretages ingen hensættelser til lån i henhold til nærværende forordning, og uanset finansforordningens artikel 211, stk. 1, fastsættes der ingen tilførselssats som en procentdel af det beløb, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 4, stk. 1.

*Artikel 17***Rentegodtgørelse**

1. Uanset finansforordningens artikel 220, stk. 5, litra e), og forudsat at der er midler til rådighed, kan Unionen for så vidt angår de lån, der ydes i henhold til nærværende forordning, afholde rentebetalingerne ved hjælp af en rentegodtgørelse samt administrationsomkostningerne i forbindelse med lånoptagelsen og långivningen, bortset fra omkostninger i forbindelse med førtidig tilbagebetaling af lånet.
2. Ukraine kan hvert år anmode om rentegodtgørelse og dækning af administrationsomkostningerne fra Unionen.

*Artikel 18***Finansieringsaftale om ikketilbagebetalingspligtig støtte**

De detaljerede betingelser for ikketilbagebetalingspligtig støtte omhandlet i denne forordnings artikel 4, stk. 3, fastlægges i en finansieringsaftale, der indgås mellem Kommissionen og Ukraine. Uanset finansforordningens artikel 220, stk. 5, skal finansieringsaftalen kun indeholde de bestemmelser, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 220, stk. 5, litra a), b) og c). Finansieringsaftalen skal indeholde bestemmelser om beskyttelse af Unionens finansielle interesser, kontrol, revision, forebyggelse af svig og andre uregelmæssigheder og inddrivelse af midler.

KAPITEL III

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 19***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

*Artikel 20***Årlig rapport**

1. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en vurdering af gennemførelsen af denne forordnings kapitel I, herunder en evaluering af denne gennemførelse. I nævnte rapport:
 - a) gennemgås de fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelsen af EU-støtten inden for rammerne af instrumentet
 - b) vurderes Ukraines økonomiske situation og udsigter samt gennemførelsen af de i denne forordnings kapitel I, afdeling 2, omhandlede krav og betingelser
 - c) redegøres der for forbindelsen mellem de krav og betingelser, der er fastlagt i aftalememorandummet, Ukraines aktuelle makrofinansielle situation og Kommissionens afgørelse om frigivelse af raterne af støtte inden for rammerne af instrumentet.
2. Senest to år efter udløbet af rådighedsperioden forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en efterfølgende evalueringsrapport, som vurderer resultaterne og effektiviteten af Unionens gennemførte støtte inden for rammerne af instrumentet, og i hvilket omfang den har bidraget til bistandens formål.

*Artikel 21***Afsluttende bestemmelser**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ..., den ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Rådets begrundelse: Rådets førstebehandlingsholdning (EU) nr. 4/2022 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et instrument med henblik på at yde støtte til Ukraine i 2023 (makrofinansiel bistand +)

(2022/C 476/04)

I. INDLEDNING

1. Den 9. november 2022 forelagde Kommissionen Rådet forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et instrument med henblik på at yde støtte til Ukraine i 2023 (makrofinansiel bistand +) (MFA +-instrumentet) ⁽¹⁾. MFA +-instrumentets overordnede mål er at yde kortsigtet finansiel støtte på en forudsigelig, sammenhængende, velordnet og rettidig måde, finansiering af rehabilitering og indledende støtte til genopbygning efter krigen, hvor det er relevant, med henblik på at støtte Ukraine på dets vej mod europæisk integration.
2. Europa-Parlamentet vedtog sin førstebehandlingsholdning til MFA +-instrumentet på plenarmødet den 24. november 2022 ⁽²⁾ uden ændringer til Kommissionens forslag.
3. Gruppen af Finansråder gennemgik det foreslåede MFA +-instrument på møderne den 15. november 2022 og den 8. december 2022 og besluttede at foretage ændringer til Kommissionens forslag ⁽³⁾.
4. De Faste Repræsentanternes Komité godkendte den 9. december 2022 Rådets førstebehandlingsholdning og forelagde den for Rådet til vedtagelse.
5. Rådet vedtog sin førstebehandlingsholdning den 10. december 2022 efter den almindelige lovgivningsprocedure i artikel 294 i TEUF ⁽⁴⁾.

II. MÅLSÆTNING

6. Forordning (EU, Euratom) 2020/2093 ⁽⁵⁾ (FFR-forordningen) giver på nuværende tidspunkt ikke mulighed for at dække den finansielle forpligtelse, der hidrører fra lån inden for rammerne af MFA +-instrumentet. Derfor blev forslaget til MFA +-instrumentet en del af pakken af forslag om finansiering af støtten til Ukraine sammen med Kommissionens forslag til Rådets forordning om ændring af FFR-forordningen ⁽⁶⁾ og Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU, Euratom) 2018/1046 for så vidt angår fastlæggelsen af en diversificeret finansieringsstrategi som generel låntagningsmetode ⁽⁷⁾.

Da det ikke synes muligt at vedtage den foreslåede ændring til FFR-forordningen tids nok til at dække den finansielle forpligtelse, der følger af lånene i henhold til MFA +- instrumentet som foreslået af Kommissionen, bør der findes en alternativ løsning, der giver mulighed for hurtige udbetalinger af midlerne til Ukraine.

⁽¹⁾ Dok. ST 14562/22.

⁽²⁾ Dok. PE-CONS 63/22.

⁽³⁾ Dok. 15231/22.

⁽⁴⁾ Dok. 15727/22.

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 af 17. december 2020 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 11).

⁽⁶⁾ Dok. 14442/22.

⁽⁷⁾ Dok. 14443/22.

7. Frivillige bidrag fra medlemsstaterne i form af garantier er blevet udpeget som et velegnet redskab til at tilvejebringe den beskyttelse, der giver mulighed for lånoptagelses- og långivningstransaktioner i henhold til MFA +-instrumentet. Medlemsstaternes garantier vil udgøre en passende beskyttelsesforanstaltning, der sikrer Unionens evne til at tilbagebetale den lånoptagelse, der ligger til grund for lånene. Der ville ikke længere kunne trækkes på sådanne frivillige garantier fra datoen for anvendelsen af en ændring af FFR-forordningen eller dens efterfølger, som fastsætter en garanti for lånene i henhold til MFA +-instrumentet i Unionens budget ud over FFR-lofterne og op til de lofter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1 og 2, i afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053.

III. ANALYSE AF RÅDETS FØRSTEBEHANDLINGSHOLDNING

8. Rådet har foretaget ændringer af artikel 4 og indsat to nye artikler 5 og 6. Begrundelsen for ændringerne er forklaret i de nye betragtninger 30 til 36.

a) *Tilgængelig støtte i henhold til instrumentet (artikel 4)*

9. Støtten under MFA +-instrumentet vil gradvis blive tilgængelig, efterhånden som medlemsstaternes garantier træder i kraft, uden at den overstiger de beløb, der er omfattet af disse garantiaftaler. Dette krav om gradvis at stille støtten til rådighed vil imidlertid ophøre med at finde anvendelse fra datoen for anvendelsen af en ændring af FFR-forordningen eller dens efterfølger, som fastsætter en garanti for lånene inden for rammerne af MFA +-instrumentet i Unionens budget ud over FFR-lofterne og op til de lofter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1 og 2, i afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053.

b) *Garantier fra medlemsstaterne (artikel 5 og 6)*

10. Artikel 5 giver medlemsstaterne mulighed for at stille uigenkaldelige og ubetingede garantier samt anfordringsgarantier på op til i alt 18 mia. EUR i forbindelse med støtten i henhold til MFA +-instrumentet i form af lån. Den relative andel af medlemsstaternes bidrag svarer til BNI-nøglen.

11. Artikel 6 fastsætter hovedelementerne i de garantiaftaler, der skal indgås mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

IV. KONKLUSION

12. Rådets førstebehandlingsholdning bibeholder Kommissionens oprindelige forslag, men indeholder yderligere elementer, der vil muliggøre en rettidig udbetaling af den finansielle støtte til Ukraine, både i afventning af vedtagelsen af den relevante ændring af FFR og fra datoen for anvendelsen af en sådan ændring.
-

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

14. december 2022

(2022/C 476/05)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	amerikanske dollar	1,0649	CAD	canadiske dollar	1,4441
JPY	japanske yen	143,68	HKD	hongkongske dollar	8,2751
DKK	danske kroner	7,4392	NZD	newzealandske dollar	1,6508
GBP	pund sterling	0,86118	SGD	singaporeanske dollar	1,4349
SEK	svenske kroner	10,8638	KRW	sydkoreanske won	1 379,99
CHF	schweiziske franc	0,9865	ZAR	sydafrikanske rand	18,2563
ISK	islandske kroner	150,90	CNY	kinesiske renminbi yuan	7,4009
NOK	norske kroner	10,3620	HRK	kroatiske kuna	7,5380
BGN	bulgarske lev	1,9558	IDR	indonesiske rupiah	16 599,51
CZK	tjekkiske koruna	24,276	MYR	malaysiske ringgit	4,6765
HUF	ungarske forint	406,63	PHP	filippinske pesos	59,326
PLN	polske zloty	4,6810	RUB	russiske rubler	
RON	rumænske leu	4,9248	THB	thailandske bath	36,851
TRY	tyrkiske lira	19,8579	BRL	brasilianske real	5,6842
AUD	australske dollar	1,5510	MXN	mexicanske pesos	20,8635
			INR	indiske rupee	87,8435

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

REVISIONSRET TEN

Særberetning 28/2022:

»Instrumentet for støtte til mindskelse af risiciene for arbejdsløshed i en nødsituation (SURE)«

(2022/C 476/06)

Den Europæiske Revisionsret har offentliggjort sin særberetning 28/2022: »Instrumentet for støtte til mindskelse af risiciene for arbejdsløshed i en nødsituation (SURE) - SURE-finansieringen bidrog til jobbevarelsen under covid-19-krisen, men dens fulde effekt er ukendt«.

Beretningen kan læses direkte på eller downloades fra Den Europæiske Revisionsrets websted: <https://www.eca.europa.eu/da/Pages/DocItem.aspx?did=62745>

OPLYSNINGER VEDRØRENDE DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE
SAMARBEJDSOMRÅDE

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN

**EFTA-Tilsynsmyndighedens meddelelse om de tilbagebetalingsrenter, referencsatser og
kalkulationsrenter for statsstøtte, der gælder for EFTA-staterne pr. 1. september 2022**

Offentliggjort i overensstemmelse med de regler om referencsatser og kalkulationsrenter, der er anført i del VII i
Tilsynsmyndighedens retningslinjer for statsstøtte og artikel 10 i Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 195/04/KOL af
14. juli 2004 ⁽¹⁾

(2022/C 476/07)

Basissatser beregnes i overensstemmelse med kapitlet om metoden til fastsættelse af referencsatser og kalkulationsrenter i
Tilsynsmyndighedens retningslinjer for statsstøtte som ændret ved Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 788/08/KOL af
17. december 2008. For at nå frem til de gældende referencsatser skal passende marginer lægges til basissatsen i
overensstemmelse med retningslinjerne for statsstøtte.

Basissatserne er fastsat således:

	Island	Liechtenstein	Norge
1.9.2022 –	5,08	- 0,57	1,57

⁽¹⁾ EUT L 139 af 25.5.2006, s. 37, og EØS-tillæg nr. 26/2006 af 25.5.2006, s. 1.

Statsstøtte — Beslutning om ikke at gøre indsigelse

(2022/C 476/08)

EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning om ikke at gøre indsigelse mod følgende statsstøtteforanstaltning:

Vedtagelsesdato:	7. september 2022
Sag nr.:	89101
Beslutning nr.:	171/22/COL
EFTA-stat:	Norge
Støtteforanstaltningens navn (og/eller navnet på den støttedragende virksomhed):	The Norwegian CO ₂ compensation scheme post 2021
Retsgrundlag:	En bekendtgørelse, der skal vedtages af det norske klima- og miljøministerium Det norske statsbudget, som hvert år vedtages af Stortinget
Foranstaltningens art:	Ordning
Formål:	Miljøbeskyttelse
Støtteform:	Direkte tilskud
Støttebeløb:	2021: 3,65 mia. NOK (skønsmæssigt) I alt: 101 mia. NOK (skønsmæssigt)
Støtteintensitet:	Op til 75 %
Varighed:	1. januar 2021 — 31. december 2030
Berørte sektorer:	Sektorer og delsektorer i bilag I til EFTA-Tilsynsmyndighedens retningslinjer for visse statsstøtteforanstaltninger som led i systemet for handel med kvoter for drivhusgasemissioner efter 2021
Navn og adresse på den støttegivende myndighed:	The Norwegian Environment Agency P.O. Box 5672 Torgarden N-7485 Trondheim NORWAY
Andre oplysninger:	

Den autentiske udgave af beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på EFTA-Tilsynsmyndighedens websted: <http://www.eftasurv.int/state-aid/state-aid-register/decisions/>

Statsstøtte — afgørelse om at acceptere passende foranstaltninger i henhold til del I, artikel 1, stk. 1, og del II, artikel 19, stk. 1, i protokol 3 til tilsyns- og domstolsaftalen, der er foreslået i forbindelse med vedtagelsen af nye retningslinjer for statsstøtte til fremme af risikofinansieringsinvesteringer

(2022/C 476/09)

EFTA-Tilsynsmyndigheden har foreslået passende foranstaltninger, som alle EFTA-staterne har accepteret, vedrørende følgende statsstøtteforanstaltning:

Vedtagelsesdato:	7. september 2022
Sag nr.:	86868
Afgørelse nr.:	177/22/COL
EFTA-stat:	Alle
Titel	Decision recording the acceptance of appropriate measures pursuant to Article 1(1) of Part I and Article 19(1) of Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement proposed in the context of the adoption of new Guidelines on State aid to promote risk finance investments
Retsgrundlag:	EØS-aftalen, særlig artikel 61-63 og protokol 26 Aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol (»tilsyns- og domstolsaftalen«), særlig artikel 24 og artikel 5, stk. 2, litra a) og b) Protokol 3 til tilsyns- og domstolsaftalen, særlig del I, artikel 1, stk. 1, og del II, artikel 19, stk. 1
Foranstaltningens art:	Afgørelse om godkendelse af de foreslåede passende foranstaltninger
Formål:	Det sikres, at EFTA-staterne om nødvendigt ændrer deres eksisterende risikofinansieringsstøtteordninger for at bringe disse i overensstemmelse med de nye retningslinjer for statsstøtte til fremme af risikofinansieringsinvesteringer

Den autentiske udgave af beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på EFTA-Tilsynsmyndighedens websted:

<http://www.eftasurv.int/state-aid/state-aid-register/decisions/>

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA